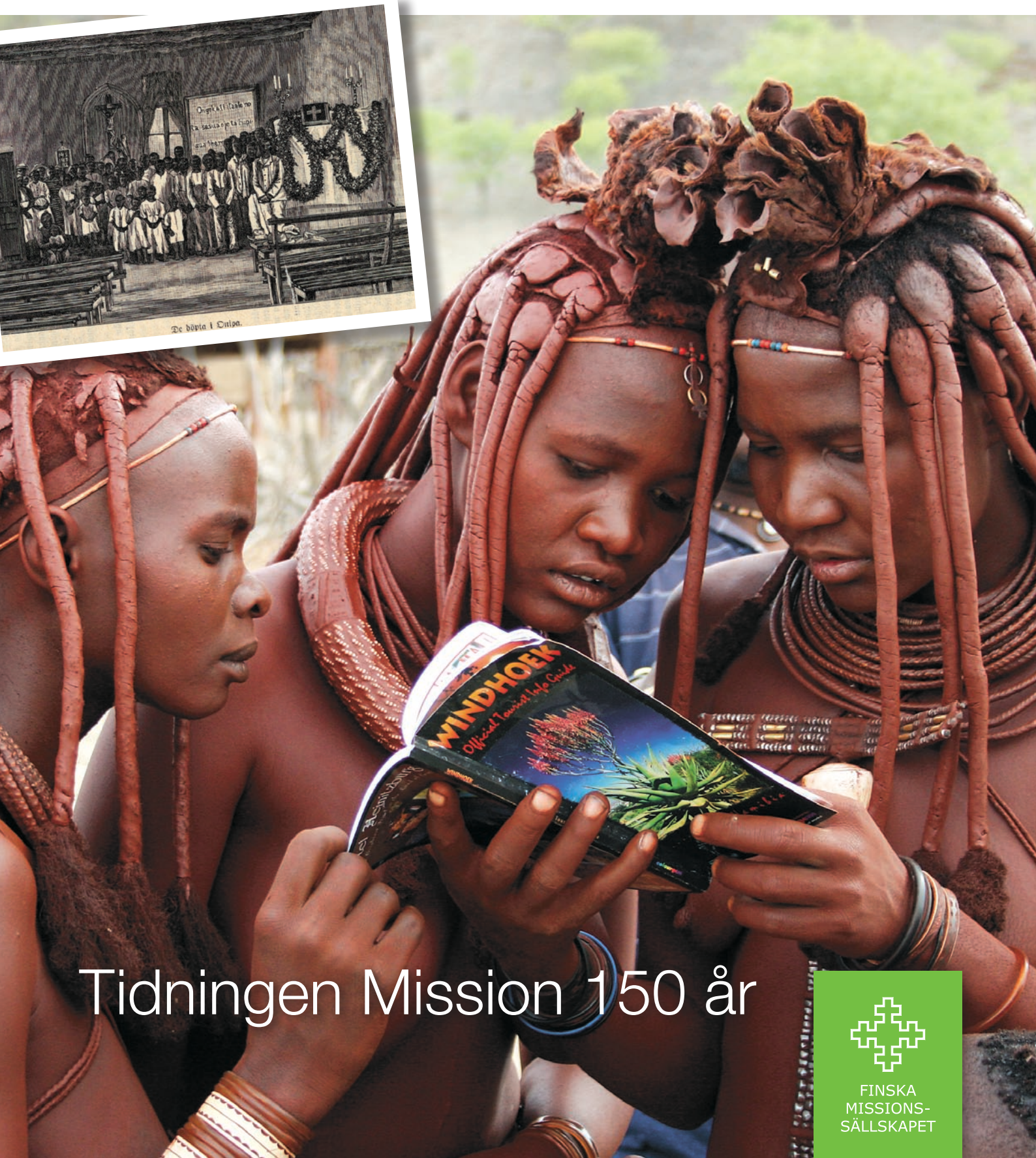
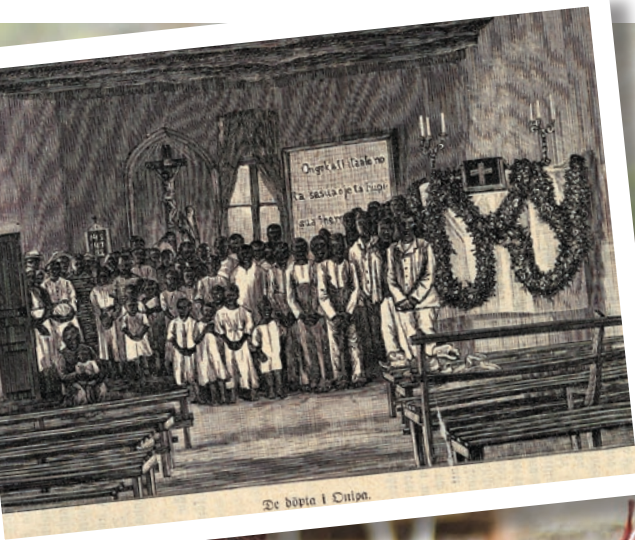

mission

Tidningen Mission 150 år

FINSKA
MISSIONS-
SÄLLSKAPET

Finska Missionssällskapet

Besöksadress:
Observatoriegatan 18
00140 Helsingfors
Postadress:
PB 154
00141 Helsingfors
www.mission.fi/fms
fms@mission.fi
personlig e-post:
fornamn.efternamn@mission.fi

Chefredaktör:

Marika Björkgren-Thylin

Redaktör:

Ann-Christine Marttinen
ISSN 0357-296X
150. årgången

Chef för svenska sektionen

Marika Björkgren-Thylin

tfn 09-1297 265

Missionspedagog

Camilla Skrifvars

tfn 09-1297 360

**Sekreterare för barn-
och ungdomsarbetet**

Carre Lönnqvist

tfn 09-1297 263

Understödskoordinator

Britt-Helen Lindman

tfn 09-1297 266

Informatör

Ann-Christine Marttinen

tfn 09-1297 264

Byråsekreterare

Maria Westerling

tfn 09-1297 282

LEDARE

Tidningen Mission 150 år

Det allra första numret av tidningen Mission utkom i juli 1859. Det är alltså en 150-åring du håller i handen! Den första artikeln i tidningens historia hade rubriken ”Hvad är mission?”. Innan Finska Missionssällskapets grundande hade finländarnas intresse för mission varit begränsat till väckelsesekretsarna i Österbotten och Savolax, senare också till delar av prästerskapet, professorerna vid Teologiska fakulteten samt en del andra framstående män. Inom kyrkan i Finland i allmänhet hade det varit sämre ställt med missionsengagemanget. Nu skulle finländarna av allt att döma få en grundkurs i mission.

Artikeln började med att fastslå att mission handlar om sändning. Mission är att sända ut personer med uppdrag att förkunna det glada budskapet om syndares frälsning för människor som inte ännu känner evangeliet. Det faktum att missionsbefallningen först gavs till lärjungarna betyder inte att uppdraget inte skulle gälla de kristna idag. Jesus visste att missionsuppdraget inte kunde slutföras av lärjungarna, de skulle dö långt innan arbetet var klart. Så länge det finns personer som inte har tagit emot Jesus som sin Frälsare är det varje församlings och kristen människas uppgift att arbeta för att evangeliet ska gå vidare i världen. Att det ännu finns så många personer som inte har hört evangeliet är de kristna skyldiga till, genom sin brist på missionsiver och missionsbön, konstaterar artikelförfattaren. Ju kraftigare, varmare och renare det kristna livet är i en församling eller hos enskilda kristna, desto större är missionsivern.

Redan i det första numret av tidningen noterades att det fanns många i vårt land som ansåg att mission inte var till någon nytta och att insamlade medel bättre kunde användas för att hjälpa nödlidande i eget land. Dessa åsikter avfärdades med att de hade Guds ord emot sig. Om missionens kritiker verkligen hade känt Gud skulle de ha vetat att arbetet för hedningars omvändelse inte hindrade utan tvärtom främjade arbetet för Guds rike och medmänniskors väl också i det egna landet. Om läsarna hade kommit till insikt om att evangeliet var verkligt, borde de också önska att hedningarna skulle få del av nåden. För att missionsvännerna i Finland skulle se att de inte stod ensamma i arbetet för evangeliet, ämnade tidningen Mission inrikta sig på att berätta om kristendomens situation i världen, vad som redan hade gjorts för hedningarnas omvändelse och vilka utmaningar som återstod.

Trots att världsbilden och sättet att uttrycka sig i skrift var annorlunda i medlet av 1800-talet så har ändå den dåtida och den nutida tidningen Mission mycket gemensamt. Resonemangen kring missionens orsaker och mål är i stora drag de samma. Syftet att kommunicera missionens resultat och utmaningar till understödarna samt att uppmuntra läsarna till ökat missionsengagemang existerar fortfarande. Än idag har missionen också kritiker som menar att det finns bättre sätt att använda pengarna.

Lyckligtvis finns det nu liksom då personer som brinner för andra människors andliga och materiella välmående och som är villiga att ge av sin tid och sina pengar för detta ändamål. Det är för att stöda och uppmuntra dessa personer samt öka deras antal som tidningen Mission finns än idag.

Marika Björkgren-Thylin

>> FÖNSTER MOT VÄRLDEN

Översvämningar i Namibia

Finska Missionssällskapet stöder översvämningsoffer i norra Namibia. Ca hundra människor har dött och livsmedelssituationen på katastrofområdet försämras snabbt. På gränsen mellan Namibia och Angola har ca 400 000 människor drabbats av översvämningen, som är den värsta på fyrtio år.

Ny skola i Hunan

En växande stadsdel i staden Huaihua i provinsen Hunan i Kina har fått en ny grundskola. Finska Missionssällskapet har understött byggandet av skolan med 27 000 euro. Skolan kommer att ha 2 400 elever. Faddrar från Finland möjliggör att också mindre bemedlade barn får utbildning.

Chaparro ny kyrkopresident i Venezuela

Guillermina Chaparro har valts till ny kyrkopresident i den evangelisk-lutherska kyrkan i Venezuela. Chaparro är kyrkans första och enda kvinnliga pastor. Hon har studerat som Finska Missionssällskapets stipendiari i Brasilien och har varit präst i Barinas församling.

Shalhevetjahcentret tjänar stora och små

Finska Missionssällskapets Shalhevetjahcenter har verkat i Jerusalem i över 50 år. Centret startade som skola och barntädgård. År 1955 sökte missionär Aili Havas ett passligt hus för den hebreiska skolan för föräldralösa eller medelösa barn, som hon startat efter andra världskriget. Då man inte längre enligt landets lagstiftning kunde undervisa judiska barn, öppnades skolan för arabiska barn.

Numera samlas en hebreisk messiansk, en kinesisk och en etiopisk församling i Shalhevetjah. Centret är också en viktig mötesplats för barn och ungdom samt erbjuder familjeterapi och själavård.

Ett av målen för Finska Missionssällskapets jubileumsårsinsamling är renovering av centret. Heidi Tyni från Finska Missionssällskapet kommer att arbeta på Shalhevetjah från hösten. (se s. 4)

Ett av fyra tuberkulosfall beror på HIV

Enligt WHO fanns det 1,37 miljoner nya tuberkulosfall bland HIV-patienter år 2007 och 456 som dog av TB. De flesta fallen upptäcktes i Afrika och sydöstra Asien.

Källa: Den humanitära nyhets- och analystjänsten IRIN

Försonad Mekane Yesuskyrka 50 år

Den etiopiska Mekane Yesuskyrkan firade sitt 50-årsjubileum i Addis Abeba i försoningens och enhetens tecken i januari. Den tudelade kyrkan återförenades. Förlåtelse och försoning var temat för festligheterna. Som en symbol för de två kyrkornas återförening hade man som hedersgäster inbjudit äkta par, som varit gifta i 50 år.

Klimatförändring gynnar bananodling

Klimatförändringen drabbar ofta de fattigaste. FN:s ramkonvention om klimatförändringar, UNFCCC, försöker hjälpa människor i utvecklingsländer att anpassa sig till förändringarna och introducera nya odlingsväxter. Eftersom de traditionella sädeslagen inte längre ger tillräckliga inkomster, har jordbrukaren Pushkar Timilsina i södra Nepal ersatt ris och vete med banan. Bananerna ger god skörd i nuvarande klimatförhållanden.

År 2008 ökade priset på ris med 24 procent, matolja med 30 procent och vetemjöl med 18 procent.

Källa: Den humanitära nyhets- och analystjänsten IRIN

Uppdraget inte slutfört

”Missionsuppgiften får aldrig begränsas till att grunda kyrkor och sedan samarbeta med dem i hälsovård och sociala uppgifter. Missionen har alltid en specialuppgift: att gå ut och göra alla folk till Kristi lärjungar... Så länge skaran av icke-kristna ständigt växer är det otänkbart att missionsuppgiften för gamla missioner skulle få minska.”

TD Henrik Smedjebacka i sin kolumn i tidningen Kirkkomme Lähetys – Vår kyrkas mission 1/09

Eftermiddagskaffe och nyheter i Segezha. Heidi Tyni besöker tant Hilma. Bild: Marjatta Kosonen

Från S:t Petersburg till Jerusalem

Liknelser och berättelser talar direkt. Vi glömmer bort att Jesus inte heller behövde komplicerat material. Han sa: "Se på blommorna!"

Jag valde inte Ryssland, Finska Missionssällskapet erbjöd Ryssland åt mig och jag tackade ja, säger ungdomsarbetsledaren Heidi Tyni, som arbetat bakom östgränsen sedan år 2006.

– Jag tänkte att det säkert finns många i Larsmo som kan göra mitt jobb där. Jag behövs i Ryssland – och Ryssland är nära, skrattar Heidi.

Heidi Tyni kommer från en stor laestadiansk familj i Larsmo. Hon har tio syskon, massor av kusiner och syskonbarn. Föräldrarna såg till att barnen följde väckelserörelsens regler.

– Men jag gjorde aldrig revolt eller protesterade. Skriftskolan öppnade nya vägar. Det blev liksom ett tillägg i min tro och livsåskådning. Med tiden blev jag mera eku-menisk.

Under ungdomsledarutbildningen konfronterades Heidi med nya åsikter. Hon har alltid tyckt om att diskutera och resonera.

Ryssland genom krigets glasögon

Kriget har präglat finländarnas syn på Ryssland. Heidi Tyni hade själv många förutfattade meningar: där finns kriminella och maffia överallt.

– Vår bild av Ryssland präglas av krig. Men allt förändras när man bor där, blir bekant med det vanliga livet och människornas vardag. Jag har inget minne av att ha varit rädd. Naturligtvis går man inte ut på gatorna på natten, men man lär sig var man kan röra sig.

– Man skickas inte heller ensam till landet, utan till ett sammanhang: Där finns missionärskollegerna och där finns Ingermanlands kyrka och församlingsborna.

Två sidor av Ryssland, två sätt att leva

Heidi har studerat ryska i S:t Petersburg i två omgångar.

– I S:t Petersburg värnar människorna om sin anonymitet. De skäms ofta för att de bor trångt, i ett eller två rum och bjuder inte gärna en utlänning hem till sig.

I S:t Petersburg går man på konsert, teater, balett eller konstmuseum då man får gäster, eller ut och bowla. Det finns hur mycket sevärdheter som helst: t.ex. Isakskyrkan och Blodskyrkan. Man kan vandra längs kanalerna eller beundra de fina metrostationerna med marmorelare och kristallkronor.

– Kyrkans utbildningscentrum i Keltto är nära. Där kan man besöka kolleger, eller så kan man bara sitta hemma och läsa och se på filmer.

Kontrasten mellan S:t Petersburg och Segezha, där Heidi började arbeta, kan inte vara större. Staden Segezha är belägen mitt i skogen 267 km från Petroskoj och fick en station år 1914, då man byggde en järnväg från S:t Petersburg till Murmansk. Segezha blev stad 1943 och har nu 38 000 invånare. Folk får sin inkomst från skogs- och aluminiumindustrin. Det finns inte många möjligheter till rekreation och därför är alkohol- och drogmisbruk vanliga.

I Segezha var det däremot lättare att få kontakt med människorna än i S:t Petersburg. I butikerna märkte folk genast att Heidi var utlänning och frågade: Vad gör du här, var är din kyrka?

I Segezha bjöds Heidi till alla kalas, begravningar, födelse- och namnsdagar.

Var skall kristen fostran börja?

Heidi började genast med ungdomssamlingar. I Segezha innebar det grundläggande kristen fostran. Man märkte tydligt att 60 år av religiös tystnad hade haft en djup inverkan.

– Kunskaperna i kristendom var minimala. Någon mormor eller farmor som gått i ortodoxa kyrkan hade förklarat något.

Heidi började med Alpha-kurser, men märkte mycket snart att de var alltför krävande.

– Kurserna hade sammanställts av människor som är födda i en kristen kultur. Nu

skulle de tillämpas i en helt annan kultur.

– Alpha-kursen börjar inte med skapelsen och den första trosartikeln, den börjar med Jesus. Men hur kan man förstå försoningen, om konceptet ”Gud skaparen” saknas. Och hur förstår man försoningen om synd är synd endast om man blir fast. Jag måste sätta in många lektioner av baskunskap, innan den verkliga Alpha-kursen kunde börja.

Religion respekteras

Redan under språklektionerna i S:t Petersburg hade gruppen många intressanta diskussioner kring religion och livsåskådning. Religion respekteras i det ryska samhället och människorna är numera intresserade och positivt inställda till kristen tro.

– Det syns också i massmedia, konstaterar Heidi. Då den nya ortodoxa ärkebiskopen installerades inställdes TV-sändningarna på de största ryska kanalerna för att visa installationen i direktsändning. Både presidenten och premiärministern deltog i installationen.

– Efter det tomrum som kommunismen lämnade efter sig söker människorna sina rötter längre tillbaka i historien.

Ingermanlands kyrka är ännu ung organisatoriskt sett och saknar användbart material för kristen fostran.

– Det som jag har upplevt som det bästa sättet är att låta ungdomarna läsa bibelberättelser, t.ex. den förlorade sonen. Efter sådan läsning kommer det smarta, vettiga frågor. Liknelser och berättelser talar direkt. Vi glömmer bort att Jesus inte heller behövde komplicerat material. Han sa: ”Se på blommorna!”

Hemmiljö under veckosluten

En relativt ny arbetsform i Ingermanlands kyrka är ett veckoslutshem för barn från ett statligt barnhem i S:t Petersburg. Dessa barn har inga släktingar att gå till under helgerna och veckosluten.

– I Ryssland är mannen i kris. Det största problemet är alkohol. Nu är det kvinnan som leder och försöker hålla ihop famil-

Ryssland

Huvudstad: Moskva

Statsskick: federation

Invånare: 140,7 milj.

Invånare under 14 år: 14,6 procent

Religioner: kristendom (ortodoxa 15-20 procent, andra kristna 2 procent) islam 10-15 procent

Export: olja, naturgas, trä, metaller

Förväntad livslängd: 65,9 år

Mobiltelefonnehavare: 120 procent av invånarna

Källa: <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-fact-book/docs/profileguide.html>

I veckoslutshemmet spelar Petja, Kristina och Nastja spel, lagar mat, städdar och samtalar, precis som i vilket hem som helst. Bild: Heidi Tyni

jerna, trots att mannen traditionellt är familjens överhuvud. Under sovjettiden hade alla jobb. Folk skickades hit och dit för att få utkomst. Men då systemet rasade blev det en stor omställning. Alla hade inte tillräckligt med självförtroende eller kapacitet att själva skaffa sig arbete.

Heidi bor med ungdomarna under veckosluten från fredag till söndag. De lär sig färdigheter, som de inte har lärt sig eftersom de har bott på barnhem.

– Men en dag skall de leva i det vanliga samhället, och då måste de kunna göra matuppköp, koka och städa. Allt är fascinerande och nytt. Då man talar med dessa ungdomar blir också ens egna föreställningar avdammade. Det är verkligen fräscht att arbeta bland dessa unga.

Ungdomarna gör också utfärder, åker pulka, och deltar i läger. På söndagen går hela gruppen till kyrkan, de yngre går till söndagsskolan, de äldre deltar i gudstjänsten i S:ta Maria lutherska församling. Det är viktigt för dem att få kontakt med församlingens ungdomar. Då de börjar ett självständigt liv har de ett stort behov av trygga relationer med vuxna, de behöver vänner och ett andligt hem.

Nya uppgifter mitt i intervjun

På grund av ändrade visumbestämmelser har Ingermanlands lutherska kyrka inte ännu fått arbetsvisum åt sina utländska medarbetare. Under det senaste året har 450 missionärer från olika länder lämnat Ryssland på grund av visumsvårigheter.

– Visumsituationen är verkligen frustrerande. Vi har varit tvungna att resa av och an till Finland. Då jag var i Segezha var det svårt att få med ungdomar i arbetet då man reste bort emellan. Då jag kom tillbaka fanns de inte mera kvar. I S:t Petersburg har Heidi haft studievisum, vilket har underlättat arbetet.

Heidi brukar lita på att Gud har allt i sin hand: Han öppnar och stänger dörrar. Men den ständiga ovissheten tar på nerverna.

– För några veckor sedan hade jag beslutat att jag inte åker tillbaka till Ryssland till en ny arbetsperiod på hösten, eftersom jag ännu inte har fått arbetsvisum. Jag tänkte ta en paus på ett år och gör något annat.

Vid en kopp kaffe mitt i intervjun säger Heidi, att hon noterat att det finns en kanslitjänst ledig vid Finska Missionssällskapet

Shalhevetjahcenter i Jerusalem.

– Jag har ju jobbat i Israel som praktikant och jag talar ju ryska, såsom många emigranter där. Och jag är bra på datorer, och kan skriva. Egentligen skulle det intressera mig...

– Vad väntar du på, undrar Heidis kaffesällskap på svenska sektionen. Upp bums till rekryteraren en våning upp!

Heidi promenerar i väg med en vers från Sions sånger i tankarna:

*”Så tar jag blott en dag i sänder
och fruktar ej morgon som gryr.
Min framtid är lagd i Hans händer
som jorden och himmelen styr”*

En stund senare kommer hon tillbaka full i skratt.

– Det ser lovande ut. Jag är på första förslagsrum.

Några veckor senare blir det klart. Heidi tar en paus från Ryssland och reser till Jerusalem för ett år framåt.

Sannerligen: ... min framtid är lagd i Hans händer ...

Ann-Christine Martinen
skribenten är informatör
vid Finska Missionssällskapet

>> VÄRT ATT VETA

Världens äldsta tidning är Post- och Inrikes Tidningar som började utges i Sverige år 1645. Finska Missionssällskapets tidningar Mission och Lähetysanomat är de tidningar som utkommit längst utan uppehåll i Finland.

Tidningen Mission går i dagsläget till 3648 hushåll i Finland, till 62 utomlands och 79 till övriga. Kyrkslätt församling köper dessutom 150 exemplar av varje nummer och delar ut tidningarna till församlingens söndagsskolelever och eftisbarn.

De största dagstidningarna i Norden är i storleksordning Aftonbladet (Sverige), Verdens Gang (Norge), Expressen (Sverige), Helsingin Sanomat (Finland) och Dagens nyheter (Sverige).

I Finland finns det 53 dagstidningar som utkommer varje dag och ytterligare 151 som utkommer några gånger per vecka.

Malaria, mässling och diarré skördar årligen miljontals människoliv. Den teknologi och de mediciner som skulle behövas för att få bukt med dessa sjukdomar skulle kosta 10 miljarder dollar per år, vilket man skulle få ihop om alla som bor i höginkomstländer skulle betala 15 dollar per person.

Antalet kristna i världen är idag 33,3 procent. Ca 1,9 miljarder människor, eller 29 procent av världens befolkning, har aldrig hört det kristna evangeliet.

Antalet kristna ökar mest i Afrika. I Afrika finns det 447,2 miljoner kristna, i Asien 366,2 miljoner, Europa 553,8 miljoner, Latinamerika 531,3 miljoner, Nordamerika 221,4 miljoner och Oceanen 23,1 miljoner.

64 procent av alla kristna bor i Afrika, Latinamerika och Oceanen.

Källor: Anthony Gidens: *Sociology, International Bulletin of Missionary Research*. Vol.33 nr 1 January 2009, www.bologsverket.se, www.nordicom.gu.se

Seppo Rissanen
skribenten är direktor
för Finska Missionssällskapet

Berättelser öppnar trons värld

Jag anser att den 150 år gamla tidningen Mission i viss mån har samma funktion som Bibeln. Ingen skall låta sig stötas av denna jämförelse: jag menar helt enkelt att både i Bibeln och i tidningen Mission öppnar berättelser från det verkliga livet trons värld för oss. Evangeliets budskap är inte en abstrakt teori eller en hemlig kod. Gud griper in i det som pågår i vår värld.

Jesus själv ville ofta visa vad Guds kärlek och Guds rike betyder genom att använda exempel från det dagliga livet, dess glädje och sorg. Nya testamentet skildrar detta föränderliga liv, tron, hoppet och kärleken.

Missionsarbete är vår insats i det som Gud gör i dagens värld. Det är vår uppgift att visa vad det betyder i praktiken. Berättelserna i Mission har i 150 år gjort just detta. Läsarna har kunnat följa missionens utveckling i Afrika, Asien, Amerika och Europa. Alla dessa berättelser är som ett stort hav av exempel på Guds nåd.

För mig personligen är tidningen Missions historia inte ännu lång. Mitt liv täcker bara en tredjedel av tidningens ålder. Men dess berättelser har varit en viktig del av hela mitt liv. Liksom för många andra läsare har Mission format den uppfattning som jag har av praktiskt missionsarbete.

Trots att jag som missionsdirektor ofta besöker våra missionsärer i olika länder och ser de utmaningar som de har, behöver jag också få en tolkning på det som jag har hört och sett. För det behöver jag tidningen Mission. Dess berättelser ger mig en möjlighet att förstå världens gång från de människors synvinkel, som kämpar för att kunna hoppas och tro mitt i nöd, hunger, krig och synd. Därför är tidningens artiklar inte bara information om arbetet. För många av oss är de en viktig del av hur vi förstår vår tro och vår uppgift i världen. Ibland händer det att jag börjar be efter att ha läst någonting i Mission.

Jag önskar alla våra läsare Guds välsignelse genom berättelserna i Mission, berättelser om kärlek, tro och hopp!

DIREKTORNS HÖRNA

Kampanja i Esse. Bild: Kenneth Petterson

Night Fight – Missionsfotboll

Ett årligt återkommande evenemang i Esse är Night Fighten, en fotbollsturnering som stöder mission.

– Turneringen har redan ordnats i ca 15 år, berättar Esse församlings t.f. ungdomsarbetsledare David Petterson. Idén kom från en tidigare ungdomsledare, Greger Forsblom, som ville ordna något för alla de ungdomar som inte tycker om att sjunga eller spela instrument.

Ifjol ordnades Night Fighten i början på juli och 16 lag mellan Karleby i norr och Nykarleby i söder deltog. I varje lag fanns sju spelare och reserver. Förutom de ca 200 spelarna fanns en stor publik på plats. Totalt deltog alltså ca 500 personer i evenemanget.

– Att fotbollsturneringen lockar en så stor publik beror säkert på att turneringen redan hållits i så många år att folk har vant sig vid att den är en del av sommarprogrammet, funderar David.

Fotbollsturneringen pågår kl. 18-24. Matcherna spelas på tre planer samtidigt. Det finns två pooler. A-poolen får ha obegränsat antal licensierade spelare, medan B-poolen får ha högst två licensie-

rade spelare. Lagen skall vara blandade, så att varje lag har minst tre damer på plan samtidigt. Deltagaravgiften är 40 €/per lag.

I samband med matcherna ordnas flera andra aktiviteter såsom ponnyridning, pilkastning, lopptorg och korvförsäljning. Ifjol ordnades också ett lotteri bland dem som deltagit i ponnyridningen och pilkastningen. Priset var en åktur i en limousin! Under kvällen hölls en andakt.

– Vädret är avgörande för hur mycket folk som möter upp, berättar David Petterson. Det har varit lätt att få frivilliga med, man behöver bara fråga folk och sen ge över ansvar åt dem.

Fotbollsturneringen understöder varje år ett missionsprojekt. Ifjol var ändamålet ett kyrkbygge i Segezha i Ryssland. Det kom in ca 2000 euro till bygget.

Årets Night Fight hålls 12.6.

Britt-Helen Lindman
skribenten är understödskoordinator
vid Finska Missionsällskapet

Finlands äldsta tidning 150 år

Glimtar från tidningen Missions första år

Fråga:

Vilka är de äldsta kontinuerligt utkomna tidningarna i Finland? De har i 150 år gett en initierad inblick i främmande kulturer och religioner. Redan på 1860-talet berättade de för finländarna hur folk lever i Afrika, Kina och Indien. De har skildrat vad det innebär, då finländare möter en ny kultur och försöker tolka den.

Svar:

Tidningen Mission och dess finskspråkiga systertidning Suomen Lähetysseuran.

”Smärre berättelser ifrån hednavärlden”

Sex månader efter att Finska Missionssällskapet hade grundats 19.1.1859 utkom ett litet häfte på 16 sidor, Missions-Tidning för Finland. Både herrskap i städerna och jordbrukare på glesbygden läste och diskuterade intressanta nyheter från stora världen. Redaktören, pastor Sirelius skrev år 1859:

”Vår kristliga förpliktelse att antaga oss alla icke-kristna vare sig judar, muhammedaner eller hedningar” och lovar att i tidningen berätta ”whad som blifwit gjordt och hwad nu som bäst göres för hedningarnas omvändelse, så widt Herren ger nåd därtill.”

Missionstidningen kunde köpas i herr Wasenius & komp. bokhandel och på landets alla postkontor för 15 kopek för halva årgången, och en världskarta över hednamissionen för 10 kopek. Redan år 1860 var de två missionstidningarnas sammanlagda upplaga över 5 000 och år 1895 närmare 17 000!

Tidningarna innehöll utförliga missionspredikningar, utlandsnyheter, detaljerade etnografiska och geografiska skildringar, beskrivningar över människornas utseende, bruksföremål, växter och djur. Det fanns härresande berättelser om änkebränning, barnoffer och medicinmän, men också små berättelser om hur kristendomen kan förändra en människa. Tidningen tog ställning mot bl.a. slavhandel. Mission förmedlade också missionsteologi från en annan synvinkel än den finländska.

I augustinumret 1861 publicerade Mission den första bilden, en teckning av ett missionärspar, som anländer till Afrika, i december 1862 en ritning från Indien, där ett barn offras åt floden Ganges.

Piirainen och havet

”Vårt hopp har inte kommit på skam; våra böner hafwa blifwit hörda. Herren har efter en owanligt snabb och lycklig sjöresa, af icke fulla 64 dygn, från London till Kap låtit våra bröder jemte deras resällskap lyckligen landstiga på Afrikas jord.” Mission 2/1869

Då de första finländska missionärerna anlände till södra Afrika fick Mission utrikeskorrespondenter utan like i den tidens Finland. De första breven från bröderna var mycket andliga, gav detaljerade redogörelser över fysisk hälsa, resans prövningar och annat upplevt. I Mission 3/1869 skildrar Antti Piirainen båtresan till Afrika.

”Det gungade så att man icke ville hållas i sin säng och tvenne segel rämnade. Wid sådana tillfällen, om någonsin, måste man göra noga reda för sig i hurdant förhållande man står till Herren.” Skildringen var undertecknad av ”Edert andliga barn A. Piirainen”.

Vår Herres hundar

Missionär B.B. Björklund drar andliga paralleller i Mission 3/1869:

”En av passagerarna på skeppet roade sig med skjutande på hafsfåglar. Då hans hund från skeppsdäcket störtade i hafwet för att åt sin herre upphemta de skjutna fåglarna och därwid ofta ansträngde sig ända till utmattning, tänkte jag: huru mången af oss kristne, som bära vår Herres och Frälsares namn, är wäl beredwillig att då det gäller lydriad för hans wilja, så anstränga sig och uttömma sina yttersta krafter som denne hund, för uppfyllandet av sin herres befallning.”

Att bli bekant

Det är gripande att läsa missionärsbreven, som publicerades i Mission. Bröderna är fromma män som förtröstar sig på Gud, men som också talar om en väldig ensamhet och maktlöshet. Missionär Gustav Mauritz Skoglund skriver i Mission nr 5/ 1872 från Ondonga:

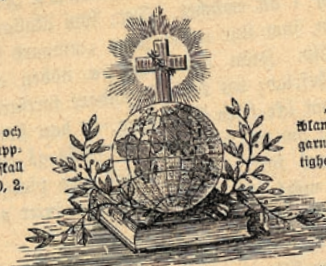
”Jag kan ännu ganska litet förstå dem och ganska litet tala med dem. Till husbyggnaden och taket på vårt hus war jag att hemta träd från skogen. Till wiloplatserna på vägen kom då och då en och annan af infödingarne, men såg mycket fruktande ut. Slutligen närmade sig någon af dem till wagen och helsade: ”Moro!” Jag svarade naturligtvis.

Derefter följde en och annan fråga, hwilken, jag ock beswara så godt jag kunde. På begäran ”Tu pa omakana!” (gif oss tobak) gaf jag ett litet stycke.” Då war vänskapen gjord.

Missionstidning för Finland

„Må det öfvertäda: jorden och
mörkhet folken, men öfver dig upp-
går Herren och hans härlighet skall
hans öfver dig.“ Ef. 60, 2.

„Förbenkt skall jag vara dig
bland hedningarna.“ — Hedningarna
skola ära Gud för barmhertighets
skull.“ Rom. 15, 9.

N:o 1.
Januari.

Hefstoes på föransaltande af Finns Missionssällskapet

44 årgång.
1902.

Därefter församlade sig den ena efter den andra, män, qvinnor och barn kring wagnen. De berättade då för wandra, att det icke är sanning hwad de hört om mig, att jag näml. skulle döda folk. De förklarade äfwen orsaken hwari från ett sådant tal kunnat komma, neml. deraf, att jag inte kunnat deras språk.

Då jag nu war deras wän, mente de, skulle de också sörja för att jag icke skulle behöfwa lefwa allena, hwilket de anse såsom alldeles oförklarligt wid en mogen ålder. Så korsa och flyga deras tankar liksom haffens wåg och hafwa intet wisst fäste. Under sådana förhållanden begriper man lätt swårigheterna på alla sidor.”

Rautanen och trollgumman

Det var inte alltid så lätt att förklara kristendomens grund-sanningar i den nya miljön. Martin Rautanen skrev från Olukonda den 13 maj 1886:

”I närwarande tid är det ännu alldeles omöjligt att få allmänheten att tro att trollkarlar och qvinnor ingenting kunna åstadkomma med sina trollkonster. - För en vecka sedan besökte en trollgumma mig och frågade hwad hon hade att göra för att få ewinnerligt lif, då hon är så gammal och icke mera kan lära sig att läsa. Jag sade åt henne att hufwudsaken är att hjertat wänder sig till Gud. Hennes dotter, hwilken redan i flere år flitigt kommit till ordet och nu under senaste år åtnjutit dopundervisning, ämnar jag wid pingst döpa.”

Underrättelser från Kina

Tidningen Mission var en av de få källor i Finland som förmedlade utrikesnyheter, naturligtvis från västerländsk synvinkel. Efter boxarupproret 1900 tvingades Kina under-teckna ett förödmjukande fredsavtal: utlänningar fick än en gång fritt röra sig i inlandet, äga jord och byggnader. Detta öppnade nya arbetsmöjligheter för missionen, men fördjupade synen på kristendomen som en främmande världserövrare. År 1902 tolkades tillåtelsen som ett tecken på ånger.

”Regeringen i Kina synes nu på allwar ångra sina wåldsgärningar, som den föröfwade mot utlänningarna för snart två år sedan. En proklamation har i kejsarens namn utfärdats till alla vicekonungar och mandariner med uttrycklig befallning att beskydda alla utlänningar och undertrycka alla wåldsbargder i deras repr. områden. ... Wågar någon

ämbetsman underlåta att anställa undersökning eller visa slapphet belägges han med straff. Han får sedan aldrig användas i rikets tjänst, tillåtes under inga willkor att söka förflyttning till annan provins och får på intet sätt skänkas någon uppmuntran.” Mission 2/1902

Poliser skyddar predikanterna

Missionär Wilho Grönlund skriver om de första veckorna i Tchingshi år 1904:

”Wi kunde inte bjuda på några sittplatser. Ett lånat bord war vår predikostol. Åhörare hade samlats en stor hop och med mycken uppmärksamhet lyssnade de till det ord som jag talade till dem med anledning av Joh. 3:16 om Guds underbara nådesrådslut, och wittnade om Jesus som såwål dött som uppstått för deras skull. Från och med denna dag hafwa wi turwis alla dagar predikat för en åhörarskara som växlat mellan 30 och 50; någon gång har det warit till och med flere än så.

Jag inträdde i ett wärdshus där jag med stor wänlighet blef emottagen. Jag hann icke ut ur rummet innan några ortens poliser woro där. De hade kommit för att beskydda mig för onda människor. Men nu skulle det bära af för att sälja böcker och predika. Jag hann knappast taga tio steg från porten, förrän hela det bokförråd jag orkade bära, war slutsåldt...

Det syntes mig egendomligt att tänka, att det konserwativa och mot ewangelium fiendtligt stämde Hunan skulle till den grad förändras, att man med polismakt skulle försöka utreda ewangelii kunskap. Man skulle kunna tycka, att världen har bliwit upp- och nedwänd.” Mission 2/1904

Att tacka är viktigt

På 1800-talet och början av 1900-talet var det främst präster och skolföreståndare, kantorer, söndagsskollärare och skollärare som spridde tidningen. I tidningen fanns en lista på ombudsmän till vilka missionsmedel till ”bestyrelsen” kunde sändas portofritt.

Ända till senare hälften av 1900-talet redogjorde Mission för alla medel som kommit in från det svenska stiftet. På det här sättet tackade man alla donatorer. Redovisning förekom varje månad över influtna medel och ”gåfwor in natura”: t.ex. ”till framlidna Wilhelmina Repolas minne 2 guldringar och en ked”, ”fru Idas Andersson, Loppis, en

Glimtar från Tidningen Missions bildarkiv: "Utrikeskorrespondenterna" Inga Forsström (s.9), ovan Ulla-Stina Henricson (Tanzania), Elsa och Paavo Norkko, Lena Norkko (Pakistan), Göran Särs (Senegal), Patrik Eriksson (Namibia), Stig-Olof och Kristina Fernström med barnen Ben-Olof och Karin, Maj- Britt Sandvik och Tuula Faye (Senegal).

tunnra rågmjöl, kött samt 5 säckar potäter", från en annan donator "20 m band".

Begagnade frimärken samlades för missionen redan på 1870-talet. Varje år innehöll tidningen också sällskapets årsberättelse.

En arbetskarl har det tio gånger bättre

Den engelska jägaren och missionsvännen Frederick Green kommenterade missionärernas levnadsförhållanden till Finska Missionssällskapets ledning år 1872:

"Wid inträdandet uti ett af missionärernas boningshus kommer den omgifwande konforten och snyggheten en nästan att betvivla, att man befinner sig ibland stammar, bosatta så långt ifrån civilisationen och hwarefter man ännu för några år sedan icke sett någon hwit människa. Huru sant är det icke, att enbart qwinnan kan göra att en mans hem werkliken ser ut som ett hem, till och med långt borta i Afrikas wildmarker.

Med hänseende till deras lefnadswanor gör det mig ondt att säga, att jag icke har stort förtroende för sällskapets anskaffande af öfwerflödigt förråd på födoämnen och sådana öfwerflödighetsartiklar som äro oundgängliga för den hvita människorasen.

Jag har varit i tillfälle att se mycket af deras lefnadssätt och jag måste erkänna att en arbetskarl i Europa har det tio gånger bättre. Missionärerna sjelfwa beklaga sig aldrig hwad den grofwa födan beträffar. Jag måste säga att det är nästan för hårdt för qwinnor: whad skola de göra under sjukdomsfall i brist på tjenlig, närande föda."

Från litet häfte till gratistidning i fyrfärg

Det är fascinerande att se hur det lilla häftet har utvecklats under 150 år. Under andra världskriget utkom tidningen oavbrutet. De första färgbilderna publicerades år 1952. Gertrud Söderström redigerade tidningen 1959-1976. Under hennes tid fick Missionstidning för Finland år 1964 ett nytt namn: Mission.

Då Gertrud Söderström avgick med pension tillträdde Maja Haikola. Under de två år, 1976-78, som hon arbetade med Mission, fick tidningen en ny layout. Den nya, entusiastiska redaktionssekreterarens tid blev kort: hon avled i en svår sjukdom. Men Maja Haikolas minne hedras i varje nummer av Mission genom hennes minnesfond, som har inbringat långt över 300 000 euro till förmån för namibiska ungdomar.

År 2008 blev Mission en gratistidning och överfördes till Finska Missionssällskapets svenska sektion, då redaktionssekreteraren Eivor Ng övergick till andra uppgifter inom sällskapet. Nu har tidningen ca 4 000 prenumeranter och utkommer fyra gånger i året. Tidningens målsättning har inte förändrats under 150 år: den vill fortfarande väcka intresse för mission bland finlandssvenskarna och skildra vad som händer, då Jesu Kristi evangelium om fred och försoning får forma människornas vardag på olika håll i världen – "så widt Herren ger nåd därtill."

Ann-Christine Martinen
skribenten är informatör vid
Finska Missionssällskapet

Maja Haikolas minnesfond

Kom ihåg dina vänner på bemarkelsedagen eller hedra de bortgångnas minne genom en gåva till utbildning av ungdomar i Namibia.

Den valbara summan betalas till Maja Haikolas minnesfond, Aktia 405526-51425.

Vill du beställa ett blomsterkort med anteckning om gåvan eller få hälsningen publicerad i Mission, kontakta Finska Missionssällskapets svenska sektion, tfn 09-1297 282.

Hälsningar till följande nummer av Mission, som utkommer i september, skall vara redaktionen tillhanda senast den 17 augusti 2009.

Varma lyckönskningar till **alla våra medlemmar**, som fyller jämna år i år. Ett innerligt grattis till er alla med Guds varma omtanke om er under era kommande dagar önskar Missionskyrkan i Smedsby i Korsholm.

Greta och Ebba Boxström fyllde 80 år den 19 mars och gratuleras av missionskyrkan i Box.

Gretel Lindberg fyllde 70 år den 23 januari och den 24 maj fyller **Anita Pihlflyckt** 60 år. Båda gratuleras av missionskyrkan i Box.

Årsmöteskallelse

Plats: Kaleva kyrka, Liisanpuisto 1, Tammerfors

Tid: Lördagen den 6.6.2009 kl. 9.00

Granskning av fullmakter sker kl. 8.00 - 9.00 på mötesplatsen.

Vid årsmötet behandlas följande ärenden:

1. val av ordförande, sekreterare, två protokolljusterare och rösträknare
2. konstaterande av mötets lagenlighet och beslutförhet
3. presentation av bokslutet och revisionsberättelsen
4. fastställande av bokslutet och beslut om ansvarsfrihet
5. fastställande av medlemsavgift
6. val av styrelsemedlemmar
7. tillsättande av kommitté för beredning av val av styrelsemedlemmar år 2010
8. val av två revisorer och två revisorssuppleanter
9. förändring av stadgarna
10. aktualitetsdiskussion: riktlinjerna för Finska Missionssällskapets kommande verksamhet
11. övriga av styrelsen anförda ärenden

Styrelsen den 3 februari 2009

Marika Björkgren-Thylin
skribenten är chef för Finska
Missionssällskapets svenska sektion

Missionsfest hela året

KRÖNIKA

Känslan efter en avslutad missionsfest är svår att beskriva. Sinnesstämningen växlar mellan utmattning och eufori. Tio månader av intensiv planering kulminerar i tre hektiska festdagar. Hur väl man än planerar är det ändå inte möjligt att förutse allt som kan hända. Under årens lopp har vi fått vara med om en hel del. Talare och tolkar har insjuknat dagarna innan festen (det är inte lätt att hitta tolkar för afrikanska språk), ljudåtergivningen har krånglat, vädret har varit emot oss, maten har tagit slut och utländska gäster har kommit bort. Ett år lyckades vi inleda festen med dundrande hårdrocksmusik i stället för den stilla lovsång vi hade planerat spela från CD-skivan.

Att få träffa missionsvänner från hela Svenskfinland, att få lyssna till representanter från samarbetskyrkor från olika delar av världen samt att få höra de senaste nyheterna från våra egna missionärs arbete är ändå en av årets höjdpunkter för oss som arbetar på Finska Missionssällskapets svenska sektion. Det är under missionsfesten som vi får lön för årets möda. Vi får feedback från våra understödjare och påminns om att vårt arbete handlar om så mycket mer än att vända papper och sitta på sammanträden.

Stressen innan och under missionsfesten brukar få ett abrupt slut. Efter att ha rätt upp räkningarna från festen och den utrustning vi haft med oss, brukar de flesta av oss ta en lång semester för att på ett mycket konkret sätt koppla bort tankarna från missionsfesten.

Men det är inte långvarigt. Då vi i augusti återvänder till arbetet är det mer eller mindre genast dags att börja fundera på nästa års missionsfest, i samarbete med en ny församling, på en ny ort, i nya utrymmen och med nya medverkande. Redan i slutet av januari ska programmet och informationen om de praktiska arrangemangen vara klara för att handprogrammet ska kunna tryckas i februari. Efter detta återstår framförallt marknadsföring. En fest utan deltagare blir ingen höjdpunkt.

I år kommer den finska och den svenska missionsfesten att hållas samtidigt i Tammerfors. Till sitt upplägg och väsen är de två festerna mycket olika. Den finska festen är ett massevenemang med tusentals deltagare och ett program som är splittrat mellan olika grupper och utrymmen. På svenskt håll värnar vi om gemenskapen på festen. Vi är stolta över att den svenska missionsfesten i förhållande till andelen svenskspråkiga i Finland samlar fler deltagare och inbringar mer intäkter än den finska festen. Jag hoppas att du kommer med på årets höjdpunkt!

Teologisk växelverkan. Taina Taskila med sina elever i Mettu. Bild: Taina Taskilas bildarkiv.

Teologiska kunskaper behövs

Sommarinsamlingen 2009 stöder teologisk utbildning bl.a. i Etiopien och Angola.

I Etiopien samarbetar Finska Missionssällskapet med Mekane Yesuskyrkan, som är en av världens snabbast växande kyrkor, med 6 000 församlingar och ett medlemsantal på 4,5 miljoner. En sådan expansion resulterar i att församlingarna ofta lider av personalbrist. Utbildning av präster och lekmän sker i teologiska seminarier och bibelskolor

på olika håll i landet. Bibelinstitutet i Mettu är en av de skolor som får stöd från Finska Missionssällskapet.

Illubabor Bethel Synod har 332 församlingar och 250 predikoplatser. Nästan alla församlingsanställda har studerat på bibelinstitutet i Mettu. Institutet har 51 elever och två klasser för dem som är första årets studerande. Skolan har också en liten bokhandel som säljer biblar och andlig litteratur. Bokhandeln vill speciellt betjäna dem som tidigare studerat på institutet.

Bibelinstitutet har nyligen utvidgats till Ammajja, som ligger 370 km från Mettu.

Området har varit känt för sin vidskepelse och tron på häxors kraft. Den kristna tron började spridas på området för tolv år sedan. Nu har vidskepelsen minskat och den ekonomiska utvecklingen satt i gång.

Från utstött till präst

Mitiku studerade på Mettu bibelinstitut för två år sedan. Idag är han präst i sin hemförsamling och en omtyckt mötestalare. Mitikus familj som hör till oromo-folket, var den enda i trakten med sådan bakgrund. Folk såg ned på Mitikus familj på grund

Om alla med sitt liv skulle vittna som han, skulle alla människor komma till tro.

av att de jobbade som läder- och skinnarbetare. Men Mitiku upplevde sig kallad att bli evangelist och senare präst. Människorna i hembyn ger honom idag gott betyg: Om alla med sitt liv skulle vittna som han, skulle alla människor komma till tro.

Tidigare ville grannarna inte ens äta tillsammans med honom. Nu tar de emot Herrens heliga nattvard av honom. Hans händer välsignar deras barn. Den människa, som byborna lämnade utanför bygemenskapen, förmedlar idag Herrens välsignelse mitt ibland dem.

Diakoner förrättar gudstjänst i Angola

Sällskapets samarbetskyrka, den lutherska kyrkan i Angola, lider också av stor personalbrist. Shangalala Bibelinstitut utbildar så gott som alla anställda inom kyrkan. Efter några stillsamma år är nu alla klassrum och internatsrum i användning.

De blivande prästerna går en fyraårig utbildning, evangelisterna och diakonerna en treårig. Missionärsutbildningen räcker ett och ett halvt år. Institutet har också planer på att starta en ekonomikurs för kvinnor. Förutom kurserna på institutet ordnas det kurser i prosterierna. Institutet anskaffar teologisk och annan kristen litteratur för personalen.

Den första diakongruppen dimitterades hösten 2008. Majoriteten av dem placerades i den egna hemförsamlingen. Diakonerna förrättar också gudstjänster, eftersom de ofta är de enda tjänsteinnehavarna i sina församlingar.

Åkerbruk och grundskola

Många studeranden kommer från avlägsna byar, där det knappt finns möjlighet till skolgång. Därför kan eleverna avklara grundskolämnen i vuxenklasser i statens skola.

Ekonomi är stram, eftersom matpriserna har stigit mycket under de senaste månaderna. För att klara utgifterna har skolan bland annat egna åkrar. Ifjol fick institutet en ny inkomstkälla; en liten hantverksverkstad och butik. Butiken har tidigare fungerat inom församlingen och fört en tynande tillvaro. Nu är verksamheten överförd på institutets ansvar. Skolans rektor har från Namibia skaffat varor att sälja: hygienartiklar, ljus, karameller och annat smått och gott. Produkterna har gått bra åt och ger pengar till skolans kassa. I Angola räcker 170 euro till en månadslön för en av lärarna på bibelskolan.

Med mamma på kurs i Shangalala. Bild: Marika Björkgren-Thylin

Studerande på Shangalala Bibelinstitut. Bild: Marika Björkgren-Thylin

Delta i sommarinsamlingen

Finska Missionssällskapets sommarinsamling stöder kyrklig personalutbildning på olika håll i världen. Ifall du inte brukar få Finska Missionssällskapets insamlingsbrev på posten, kan du ge en gåva via Sampo 800014-1611030. Skriv SOM09 i meddelanderutan. Tack för ditt bidrag!

Himbakvinnorna är en exotisk syn i stadsbilden i Opuwo. De färgar sin hud med okra, går barbröstad och klär sig endast i pärlsmycken och höftkläder av skinn.

Intryck från Namibia

För tjuo år sedan kom familjen Kaarto hem från Namibia. I december senaste år återvände de för första gången, tillsammans med sin son och sonhustru.

Min man, Markus, var bara sju år gammal, när hans familj flyttade tillbaka till Finland. Deras andra arbetsperiod i Namibia blev kortare än planerat, på grund av inbördeskriget i slutet av 1980-talet.

Trots den långa frånvaron har mina svärföräldrar, Raket och Reijo Kaarto, bevarat språkkunskaperna. Under den nästan fyra veckor långa semesterresan gick konversationen på oshindonga alltmer flytande.

Häpna och glada skratt mötte oss överallt, i affärer och på bensinstationer, när människorna blev tilltalade på sitt eget

språk av en vit man. I norra Namibia lär det inte ha varit så ovanligt: på 1980-talet bodde där tidvis över 200 finländare. För tillfället har Finska Missionssällskapet två missionärsfamiljer i norra Namibia och två i Windhoek.

Det som skilde vårt besök från en vanlig turistresa var att min man och jag fick en djupare inblick i landet. Vi träffade gamla bekanta till mina svärföräldrar och besökte namibiska hem. Vi mötte Oiva, sonen till Meme Johanna, som hade varit Kaartos hemhjälp. Han var nygift men bor och ar-

betar 500 km från sin unga hustru, vilket är ganska vanligt i Namibia. Det finns för lite arbete i norr och därför arbetar männen i långa perioder i huvudstaden Windhoek medan familjerna är kvar i Ambolandet. En utmaning för äktenskapsarbetet i kyrkan.

I Opuwo i nordväst besökte vi Ulla Nennon, pensionerad från sitt arbete vid Finska Missionssällskapet. De senaste åren har hon tillsammans med ett team översatt Nya testamentet till dhimba, ett språk som talas av en stam som bor i nordvästra Namibia och Angola.

Elia satsar på turism, Johanna på företagsverksamhet

Här träffade vi också Elia, sonen till den lokala teologen i bibelöversättningsteamet. Elia utbildar sig per distans till lokal- och kulturguide. Han vill bli kvar i hemtrakterna och tror på en framtid inom turismen.

Med Elia som guide fick vi besöka en himba- och en dhimbafamilj i närheten. Himba- och dhimbafolket lever fortfarande på sitt traditionella sätt. Det var intressant att höra om deras seder och bruk. Himbakvinnorna, som färgar sin hud med okra, går barbröstad och klär sig endast i pärlsmucken och höftkläder av skinn, är en exotisk syn i stadsbilden i Opuwo.

På vägen till familjen Kaartos tidigare hemtrakter nära Ondangwa stannade vi för att hälsa på den gamla evangelisten Johannes med familj i deras kraal (en grupp lerhyddor med halmtak, inhägnat med träpålar). Johannes dotter Johanna är ett annat exempel på de ungas företagsamhet. Hon har studerat företagsekonomi vid yrkeshögskolan i Windhoek, återvänt hem och nyligen grundat ett eget litet företag: en hårsalong, som det verkar gå bra för. Hon planerar att utvidga med en biltvätt och en glasskiosk.

Visst såg vi under resan sådan fattigdom man inte ser hos oss, men det var uppmuntrande att se att mycket trots allt utvecklats positivt i landet. Det finns många i den unga generationen som vill arbeta för att ge Namibia en bättre framtid.

Text och bilder: Milla Kaarto
skribenten är musiklärare i Esbo

Preliminärutbildning i Österbotten

Nu har du chansen att gå preliminärutbildningen i mission i Österbotten. Utbildningen startar den 18.9. 2009 på Kristliga Folkhögskolan i Nykarleby. Kursen består av tre veckoslut på hösten och två på våren. Alla veckoslut utom ett hålls i Nykarleby, det sista på hösten hålls på Finska Missionsällskapet i Helsingfors. Priset för kursen är 280 €.

Vill du ha mera information eller anmäla dig till kursen, gå in på www.mission.fi/preliminarutbildning eller ta kontakt med missionspedagog Camilla Skrifvars, tfn 09-129 7360, mobil 043-8240640 eller e-post: camilla.skrifvars@mission.fi

Preliminärutbildningskursen 2008-2009.

Bild: Marika Björkgren-Thylin

Koonono-resor till Afrika

Välkommen med på en innehållsrik och oförglömlig resa:

25.6-9.7.2009	FMS festresa till Namibia. Fullbokad.
10-24.10.2009	Botswana och Viktoriafallen. Flera platser kvar. 3600 €.
10-25.10.2009	Okumona resa till Namibia. Flera platser kvar. 2700 €.
25.10-12.11.2009	Rundresa i Namibia. Några platser kvar. 3000 €.
14-26.11.2009	Kapstaden och Garden Route. Några platser kvar. 2800 €.

Paketresans pris inkluderar nästan allt: flyg, en omfattande rundresa, logi med riklig frukost och middag inkl. matdryck och dricksvatten i bussen, naturskydds- och inträdesavgifter, finsk- och svenskspråkig reseledare/guide mm. Vi säljer även flygbiljetter och andra resetjänster. Du kan också bjuda din afrikanska vän på ett besök till Finland, vi hjälper med de praktiska arrangemangen.

Kalahari Consultants / Koonono
www.koonono.com
olle.eriksson@fonet.fi, 050-4656152
stefan@koonono.com, 045-1238272
Paketresetillstånd 3986/05/Mj

Furahakören välkomnar nya medlemmar

Kören är Finska Missionssällskapets svenska ungdoms- och familjekör som i höst fyller 35 år. Om du tycker om att sjunga, är intresserad av mission och kan tänka dig att ett veckoslut per månad åka på körturné till några församlingar i stiftet – då är Furaha någonting för dig. Kören behöver sångare för fyra stämmor och därtill några som spelar rytm- eller andra instrument. Årets körläger hålls 5-9.8 på Lekholmen i Helsingfors. Ifall du är intresserad, kontakta körens dirigent Jan Hellberg, tfn 040 8362213 eller anmäl dig via körens webbsidor på adressen:

www.furahakoren.org

Välkommen till Tammerfors på Missionsfest NY START 5-7.6. 2009!

PROGRAM FÖR VUXNA

Fredag 5.6

16.30-18.30 Middag, Sampola skola, matsalen
19.00-20.15 Startskottet – välkomstsamling, Sampola skola, auditoriet. Hälsningar från när och fjärran med kyrkoherde Kim Rantala, direktören för utrikesarbetet Rolf Steffansson, missionärerna Christine Björkskog, Carola Salo-Back och Lars Back, Heidi Tyni, Kerstin och Erik Vikström. Sång av Furahakören och Trio Incanto. Kollekt för satellitvkanalen Sat-7. Programledare Maria Westerling och Camilla Skrifvars.
20.15-21.15 Kvällste, Sampola skola, matsalen
21.30-22.30 Taizémessa, Kaleva kyrka Liturger Kim Rantala och Hanne von Weissenberg, kantor Paula Sirén. Sång av Anoa Ensemble. Kollekt för bibelöversättning i Papua Nya Guinea.

Lördag 6.6

9.00-10.00 Bryt upp! Bryt upp! Nya dagen gryr, Gamla kyrkan. Bibelstimme med prosten Hilikka Olkinuora.
11.00-12.30 Folkens bytesbord, Ratina stadion (flerspråkigt). Färggranna möten och ömsesidigt delande med representanter för utländska samarbetskyrkor.
12.45-14.15 Lunch, Sampola skola, matsalen
14.30-16.00 Finska Missionssällskapet 150 år – svensk huvudfest, Sampola skola, auditoriet. Mission då och nu med rektor Anneth Munga, biskop Nicholas Tai, f.d. missionsdirektorn Henrik Smedjebacka. Sång av elever från Svenska samskolan i Tammerfors och Amani. Kollekt för teologisk utbildning i Kina och Hongkong. Programledare Ann-Christine Marttinen.
16.00-17.00 Kaffe, Sampola skola, matsalen
17.00-19.00 Välsignelse av nya missionärer, Ratina stadion (flerspråkigt). Allsång och mässa med välsignelse av Finska Missionssällskapets nya missionärer.
19.15-20.45 Kvällsbuffé, Sampola skola, matsalen
20.30 Festkonsert, Tammerforshuset (flerspråkigt). Finska Missionssällskapets körer och musikgrupper. Biljetter 5 €. Förhandsbokning för grupper, e-post lahetysjuhlat@evl.fi, tfn 050-574 4914.
23.00-06.00 Bönenatt, Gamla kyrkan (flerspråkigt). Bland annat medverkar några av festens utländska gäster som ber med och för festdeltagarna.

Söndag 7.6

9.30-11.00 Radierad högmässa, Gamla kyrkan Liturg Kim Rantala, predikant Anneth Munga, kantor Paula Sirén. Sång av Furahakören. Budkaveln går vidare till Oravais församling. Kollekt för den evangelisk-lutherska kyrkan i Tanzania.
11.15-13.00 Lunch, Sampola skola, matsalen
13.00-14.30 Ny start – avslutningsfest, Ratina stadion (flerspråkigt)

Hur kan man stöda Finska Missionssällskapet?

Samla frimärken

Finska Missionssällskapet har sedan 1870-talet tagit emot gamla frimärken och mynt, som sålts till förmån för missionsarbetet. Numera håller sällskapet 2–3 frimärksauktioner per år i Missionshuset i Helsingfors. En sakkunnig i branschen fungerar som mäk-lare och frimärksexpert vid auktionerna.

Intäkterna från auktionerna går till missionsprojekt på olika håll i världen. Auktionerna inbringade år 2008 sammanlagt 23 192 euro.

Att samla frimärken är ett enkelt sätt för en enskild person att göra en insats för missionen. Det kan också vara ett sätt för församlingen att föra fram missionsarbetet i skolor, olika grupper och klubbar.

Anvisningar för frimärkssamlare:

- klipp ut frimärkena och lämna 1 cm marginal runt frimärket
- förstadagskuvert skall inte klippas
- om poststämpeln är tydlig, lämna kvar hela stämpeln

Från Finska Missionssällskapet, tfn 09-1297 282, får du frimärkskuvert. I dem kan du returnera frimärkena portofritt. Du kan också föra kuvertet till pastorskansliet i din församling. Vi tar också gärna emot gamla vykort och mynt.

Händelsekalendern

4.5 Missionshistorisk dag i Åbo kl. 10.00-17.00 i Braheauditoriet (Sibeliemuséet), Biskopsgatan 17

5.6 Missiologiskt symposium, Tammerforshuset, Lilla salen, Yliopistonkatu 55, Tammerfors. Kl. 9.00 - 16.00.

5-7.6 Riksomfattande missionsfest ”Ny start!” i Tammerfors.

12.6 Fotbolls Night Fight i Esse.

21-23.8 Förbundet Kyrkans Ungdoms och Finska Missionssällskapets gemensamma sommar dagar i Pedersöre. Carl-Erik och Overa Sahlberg, Rolf Steffansson.

18.8-3.9 Kyrktorget. Inspirations- och informationstillfällen inför arbetsåret för arbetare inom kyrka, stift, organisation och församling. Arrangör är Kyrkans Central

för det svenska arbetet. På plats med materialpresentation och försäljning är även Fontana Media, Finska Missionssällskapet, Svenska Lutherska Evangeliföreningen och Kyrkans Utlandshjälp.

18.8 Pedersöre prosteri, Pedersöre församlingshem

19.8 Korsholms prosteri, Vasa svenska församlings församlingssal

20.8 Närpes prosteri, Lappfjärds församlingshem

25.8 Domprosteriet, Lovisa församlingshem

26.8 Helsingfors och mellersta Nylands prosterier, Esbo

27.8 Raseborgs prosteri, Ekenäs församlingshem

1.9 Åbolands prosteri, Pargas församlingshem

3.9 Ålands prosteri, Mariehamn, Margaretagården

Gemensam bussresa från Helsingfors lördagen den 6 juni till Missionfesten i Tammerfors.

Avfärd ca kl.8 och hemkomst ca kl. 21. För närmare uppgifter kontakta Ronny Thylin, tfn 09-2340 7121, ronny.thylin@evl.fi

Domprosteriet ordnar också en bussresa till Missionsfesten. Närmare information fås från pastorskanslierna i Domprosteriet.

Finska Missionssällskapet

Finska Missionssällskapets motto Kärlek Tro Hopp från människa till människa vittnar om sällskapets helhetsbetonade missionsarbete, som innefattar både förkun-nelse och tjänst.

Finska Missionssällskapet har verksamhet i 29 länder på fem kontinenter. Sällskapet har en personal på 355 personer, varav 213 arbetar utomlands i samarbete med lokala kyrkor (2007).

Av en årsbudget på ca 25 miljoner euro används 76 procent för arbete utomlands, resten för fostran, utbildning, information och medelanskaffning i Finland.

Alla församlingar i Finlands evangelisk-lutherska kyrka är kallade till medlemmar i Finska Missionssällskapet, som grundades år 1859.

Understöd 2008

Församlingarnas understöd till kyrkans mission och internationella diakoni år 2008 var 50,4 miljoner euro. Finska Missionssällskapet fick 41,6 procent av dessa pengar. Det frivilliga understödet i medeltal var 6,20 euro/församlingsmedlem. Det frivilliga understödet per stift var störst i S:t Michel stift (6,93 euro/församlingsmedlem). Borgå stift kom på fjärde plats med 6,44 euro per medlem.

FMS kontonummer

Gåvor från privatpersoner

Sampo 800014-161130

Församlingarnas kollekt m.m.

Sampo 800016-60710

Frivilliga bidrag till tidningen Mission

Sampo 800016-60710

Referensnummer 450 000 00023

Maja Haikolas minnesfond

Aktia 405526-51425

Födelsedagskonton

Bitte Lindman, tfn 09-1297 266

Testamenten

Tarja Larmasuo, tfn 09-1297 204

Den etiopiska konstnären Abel Gebre (d.2008) ritade år 1992 en bildserie om Jesu sista livsdagar och placerade händelserna i Helsingfors centrum. Den sista nattvarden firas i en restaurang mitt emot Järnvägsstationen, Via Dolorosa är den livigt trafikerade Alexandersgatan och korsfästelsen sker på Senatstorget. Bildserien hör till filmen "Led och dog i Helsingfors", i vilken Abel Gebre spelar en flykting, som försvinner i Helsingfors.

Ingenting är som förut

VÄGKOST

Lärjungarna står inför en ny situation. De är vana att vandra omkring med Jesus. Jesus botar sjuka, ger hungriga mat och håller sitt huvud kallt, när fariséerna kommer med sina kommentarer om hur man borde leva livet. Lärjungarna har fått vandra tryggt med Jesus och har inte behövt bekymra sig över någonting.

Under de senaste veckorna har allt förändrats. Jesus har blivit korsfäst, han har dött, han har uppstått, han har uppenbarat sig för lärjungarna. Nu har han gått bort. Vi får läsa, att den Heliga Anden har blivit utgjuten - lärjungarna har talat olika tungomål och upplevt en stark Guds ledning. De har talat till människorna med en frimodighet, som aldrig förr hade varit möjlig.

Vad som skall hända i fortsättningen, det vet ingen. Men det man nu förstår, så här efteråt, är att Jesus förberedde sina lärjungar för framtiden. Nu är det dags att ta ansvar. Men det är så svårt. Morgondagen är en stor gåta.

Jesus sade: . . . "jag är med er alla dagar till tidens slut."

Så småningom får lärjungarna lära sig att lita på detta löfte. De ber ofta, speciellt när de råkar i knipa eller i stora svårigheter. De får uppleva Guds ledning på ett eller annat sätt. Ofta är Guds svar en överraskning. Han svarar på ett sätt som man inte har väntat sig. Gud ger oss ofta en lektion i kärlek: Han älskar varje människa, även om vi tycker att det är slöseri. Men Gud har råd att älska, leda, förbarma sig och förlåta.

Jesu löfte gäller även dig! . . . jag är med dig alla dagar till tidens slut.

Jag hoppas att du kan lita på detta löfte! Missionen bär budskapet vidare - till varje människa. Gud älskar dig och vill ta hand om dig, och också din granne!

Kim Rantala

kyrkoherde i Tammerfors svenska församling

